

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2316/1999,
annettu 22 päivänä lokakuuta 1999,
tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/
1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1765/92 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1624/98 ⁽³⁾, säädetty tiettyjen peltokasvien viljelijöille tarkoitettu tukijärjestelmä on korvattu asetuksella (EY) N:o 1251/1999. Uuteen järjestelmään kuuluvien muutosten johdosta ja ottaen huomioon saatu kokemus olisi yhdenmukaistettava ja tarvittaessa yksinkertaistettava pinta-alatukijärjestelmän soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Selkeyden vuoksi olisi laadittava uudelleen asetus ja koottava yhtenäiseksi tekstiksi erityisasetusten säännökset, jotka käsittelevät tämän järjestelmän eri näkökohtia, nimittäin komission asetukset (ETY) N:o 2467/92 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3798/92 ⁽⁵⁾, (ETY) N:o 2836/93 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1503/97 ⁽⁷⁾, (EY) N:o 762/94 ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1981/98 ⁽⁹⁾, (EY) N:o 1098/94 ⁽¹⁰⁾ sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1945/1999 ⁽¹¹⁾, (EY) N:o 1237/95 ⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2017/97 ⁽¹³⁾, (EY) N:o 658/96 ⁽¹⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksilla (EY) N:o 610/1999 ⁽¹⁵⁾ ja (EY) N:o 1577/98 ⁽¹⁶⁾,

- 2) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklassa tarkoitetut pinta-alatuet olisi rajoitettava tiettyihin aloihin, jotka olisi täsmennettävä. Olisi säädettävä, että yhdestä viljelylohkosta saa saman markkinointivuoden osalta jättää ainoastaan yhden pinta-alatukihakemuksen; viljely-

lohkoa, josta on jätetty jonkin muun yhteisen markkinajärjestelyn alainen pinta-alatukea koskeva hakemus samana markkinointivuonna, ei voida hyväksyä tähän pinta-alajärjestelmään. Pinta-alatukea voidaan kuitenkin myöntää viljelyalalle, johon sovelletaan yhteisön rakenne- tai ympäristöpolitiikkaan kuuluvaa muuta tukijärjestelmää.

- 3) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklassa määritellään pinta-alatukiin oikeutetut maa-alueet. Mainitussa artiklassa sallitaan tiettyjä poikkeuksia, joita jäsenvaltioiden on hallinnoitava, mutta ne eivät saa vaikuttaa vastoin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 säännöksiä. Tämän vaaran estämiseksi olisi säädettävä asianmukaisista toimenpiteistä, jotta voitaisiin pitää tukikelpoisen maan kokonaispinta-ala muuttumattomana tai estää sitä kasvamasta merkittävästi. Tätä varten tietyt monivuotiset kasvit olisi otettava mukaan viljelykiertoon. Myös rakenneuudistusohjelmaan kuuluvat pinta-alat voidaan ottaa huomioon pinta-alatukea myönnettäessä. Olisi määriteltävä rakenneuudistus, viljelypinta-alan merkittävä lisäntyminen sekä tukikelpoisen maan vaihtamista tukikelpottomaan maahan koskevan velvoitteen käsite.
- 4) Olisi estettävä viljely ainoastaan pinta-alatuen saamiseksi; kylvöön ja viljelyn jatkamiseen liittyvät tietyt edellytykset olisi määriteltävä erityisesti öljy- ja valkuaiskasvien, pellavan ja durumvehnän osalta. Yhteisön viljelymenetelmien moninaisuuden huomioon ottamiseksi olisi noudatettava paikallisia vaatimuksia.
- 5) Yhteisön laadun parantamiseen tähtäävän politiikan jatkamiseksi pinta-alatuen hakijoiden oikeus tukeen rypsin- ja rapsinsiemenistä olisi rajoitettava tiettyjä siemenlajikkeita ja -laatuja kylväneisiin viljelijöihin. Johdonmukaisuuden, yksinkertaisuuden ja hyvän hallinnon vuoksi tukikelpoisten lajikkeiden määrittelyssä olisi käytettävä viljelykasvien yhteistä lajikeluetteloa, joka on perusteltu neuvoston direktiivillä 70/457/ETY ⁽¹⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY ⁽¹⁸⁾, kuitenkin siten, että selkeyden ja jatkuvuuden vuoksi markkinointivuodeksi 2000/2001 säilytetään viittaus edellisen järjestelmän mukaisesti tukikelpoiisiin lajikkeisiin. Olisi täsmennettävä yhteisössä

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 246, 27.8.1992, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 380, 24.12.1992, s. 24.

⁽⁶⁾ EYVL L 260, 19.10.1993, s. 3.

⁽⁷⁾ EYVL L 202, 30.7.1997, s. 48.

⁽⁸⁾ EYVL L 90, 7.4.1994, s. 8.

⁽⁹⁾ EYVL L 256, 19.9.1998, s. 8.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 121, 12.5.1994, s. 12.

⁽¹¹⁾ EYVL L 241, 11.9.1999, s. 14.

⁽¹²⁾ EYVL L 121, 1.6.1995, s. 29.

⁽¹³⁾ EYVL L 284, 16.10.1997, s. 36.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 91, 12.4.1996, s. 46.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 75, 20.3.1999, s. 24.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 206, 23.7.1998, s. 17.

⁽¹⁷⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27.

noudatettavat rypsin- ja rapsinsiementen glukosinolaatti- ja erukahappo- pitoisuuksia koskevat vaatimukset ja määriteltävä kokeet, joita tehdään glukosinolaatti- ja erukahappopitoisuuden määrittämiseksi siemennäytteistä. Olisi selvennettävä rypsin- ja rapsinsiementen lajityyppeiden sekä eräiden muiden siemenluokkien järjestelmää. Olisi määriteltävä syötäväksi tarkoitettujen auringonkukansiementen lajikkeet.

- 6) Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei perinteisesti viljellä maissia, olisi määriteltävä nurmisäilörehun perusala. Nurmisäilörehun käsite olisi määriteltävä.
- 7) Olisi määriteltävä makeita lupiineja koskevat vaatimukset ja kokeet lupiinien karvauuden määrittämiseksi.
- 8) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään, että kyseisen asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu pinta-alatuen lisäkorvaus myönnetään perinteisillä tuotantovyöhykkeillä toimiville durumvehnän tuottajille kussakin jäsenvaltiossa taatun enimmäispinta-alan rajoissa. Kyseinen enimmäispinta-ala voidaan jakaa tuotantoalueiden kesken. On tarpeen säätää kyseisten alueiden vähimmäiskoosta tuotantoalueiden pirstoutumisen välttämiseksi ja suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi sovellettaessa mahdollisia seuraamuksia ylitystapauksissa. Tietyissä jäsenvaltioissa on jaettu durumvehnän erityistukeen oikeuttavia viljelyaloja muille kuin perinteisille alueille. Olisi määriteltävä tähän oikeutetut jäsenvaltioiden alueet. Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään velvoitteesta käyttää varmennettuja durumvehnän siemeniä. Olisi toteutettava erityisiä toimenpiteitä kyseisen käytön varmistamiseksi. Olisi vahvistettava vähimmäismäärä sekä siirtymäkausi kyseisen määrän saavuttamiseksi, jotta vältetään varmennettujen siementen hankintavaikeudet ja markkinahäiriöt. Ottaen huomioon maatalouden monimuotoisuus eri jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden eri alueilla tämän määrän vahvistaminen ja mahdollisten siirtymäkauden toimenpiteiden säätäminen olisi jätettävä asianomaisille jäsenvaltioille.
- 9) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään muun muassa alueellisten perusalojen järjestelmään sisältyvän pinta-alatukijärjestelmän soveltamisesta. Toisaalta tarvittavan avoimuuden ja toisaalta mainittujen alojen sopusointuisen hallinnoinnin vuoksi jokaiselle jäsenvaltiolle olisi vahvistettava pinta-alatukijärjestelmään oikeuttavien hehtaarien määrä ja niiden jakautuminen.
- 10) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa säädetään, että aluejakosuunnitelmissa voidaan eritellä kastellut ja kastelemattomat alueet. Kastelun käsite olisi määriteltävä. Maissille voidaan myös vahvistaa erillinen perusala. Tietyissä jäsenvaltioissa kyseinen viljelyala voi liittyä pääasiallisesti maissisäilörehuun. Maissisäilörehun satoa ei voida sen ominaispiirteiden vuoksi ilmoittaa tonneina hehtaaria kohden. Näin ollen olisi määriteltävä kyseiseen tapaukseen sovellettava sato. Jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus määrittellä maissisäilörehuun sovellettava sato suhteessa kyseisellä alueella viljeltävien vertailukelpoisten peltokasvien satoon.
- 11) Olisi täsmennettävä perusalan mahdollisen ylityksen arvioinnissa huomioon otettavat alat sekä kyseisen määrän vahvistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Siinä tapauksessa, että maissille, kastelluille viljelyaloille tai nurmisäilörehulle vahvistetaan erikseen perusala, olisi säädettävä yksityiskohtaisista erityissäännöistä kyseisen perusalan mahdollisen ylityksen laskemisessa huomioon otettavista pinta-aloista. Perusalan mahdollista ylittämistä koskevan osuuden vahvistamisesta annetuilla yksityiskohtaisilla säännöillä on aina taattava, että perusalaa noudatetaan. Olisi myös vahvistettava durumvehnän taattujen enimmäispinta-alojen ylityksen määrän laskutapa.
- 12) Sen välttämiseksi, että monimutkaiset aluejakosuunnitelmat johtavat viitesadon selvästi ylittävään todelliseen satoon, asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädetään pinta-alatuen tarkistuksesta seuraavan markkinointivuoden aikana suhteessa aluejakosuunnitelmasta aiheutuvan keskisadon ylitykseen. Viitesatojen mahdollisen ylityksen laskemista koskevien tietojen pitäisi olla ajoissa käytettävissä. Olisi täsmennettävä ylitysten toteamisessa käytettävä menettely ja vahvistettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti määriteltyjen aluejakosuunnitelmien tuloksena olevat viitesadot.
- 13) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklassa tarkoitettusta pinta-alatuesta osalliseksi pääseminen edellyttää, että asianomainen viljelijä kesannoii osan viljelyalastaan. Sen varmistamiseksi, että kesannoinnilla osaltaan edistetään markkinoiden tasapainoa, olisi annettava soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä kesannoinnilta edellytetyn tehokkuuden varmistamiseksi ja yhdenmukaisuuden säilyttämiseksi mainitussa asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 luodun kokonaisjärjestelmän kanssa. Tämän vuoksi olisi säädettävä, jättämättä kuitenkaan lopullisesti järjestelmän ulkopuolelle muita kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklassa säädetyt alat, että kesannoinnissa huomioon otettavat pinta-alat ovat verrattavissa alueellista perusalaa laskettaessa huomioon otettuihin aloihin. Järjestelmän tehokkuutta voidaan myös edistää säätämällä, että tuotannosta poistetaan yhtenäisiä vähimmäisaloja. Olisi annettava myös ympäristönsuojelua,

- kesannoitujen alojen hoitoa ja käyttöä koskevia säännöksiä; asetuksella (EY) N:o 1251/1999 sellaiset tuottajat, joiden hakemus ei ylitä 92:ta tonnia viljaa, vapautetaan kesannointivelvoitteesta. Olisi täsmennettävä 92 tonnin tuotantorajan laskentamenetelmä. Selkeyden vuoksi olisi annettava säännökset tapauksessa, jossa kesannointivelvoitetta ei täytetä.
- 14) Kesannoinnin vähimmäiskeston olisi käsitettävä ajanjakso, joka vastaa asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettujen peltokasvien viljelykiertoa. Tiettyjen erikoistapausten huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin säädettävä mahdollisuudesta ottaa tuotannosta poistetut alueet käyttöön ennen kesannoinnin vähimmäisajan päättymistä.
- 15) Olisi otettava käyttöön järjestelmä, jolla varmistetaan vähimmäiskorvaus viljelijöille, jotka sitoutuvat poistamaan tietyt alat tuotannosta enintään viiden markkinointivuoden ajaksi. Olisi säädettävä tämän järjestelmän puitteissa sovellettavista mukautuksista ja seuraamuksista.
- 16) Portugalin viljan ja riisin yhteisten markkinajärjestelyjen siirtymäsäännöksistä 11 päivänä joulukuuta 1990 annettussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3653/90⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1664/95⁽²⁾, säädetään tiettyjen viljojen suorasta hehtaarituesta siirtymäkauden ajan Portugalissa. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tämä tuki voidaan ottaa huomioon ainoastaan laskettaessa korvausta velvoitekesannoinnille.
- 17) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että viljan, öljykasvien ja valkuaiskasvien tuottajat kylvävät siemenet ennen 31 päivää toukokuuta. Tietyissä tapauksissa kylvöä voidaan siirtää 31 päivän toukokuuta jälkeiseksi ajaksi ilmasto-olosuhteiden vuoksi. On tarkoituksenmukaista siirtää tiettyjen kasvien viimeistä kylvöpäivää ja hakemusten jättöpäivää tietyillä alueilla; pidennetty kylvökausi ei saisi vaarantaa tukijärjestelmän tehokkuutta tai valvontajärjestelmää, josta säädetään neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/1999⁽⁴⁾.
- 18) Sokerimaissin säännöllisen tarjonnan varmistamiseksi jalostajille koko markkinointivuoden ajan olisi annettava tuottajille mahdollisuus pidentää kylvökauttaan. Sen vuoksi sokerimaissin viimeinen kylvöpäivä olisi siirrettävä 15 päivään kesäkuuta.
- 19) Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 7 kohdassa säädetään, että niiden jäsenvaltioiden, joissa kansallinen viiteala uhkaa ylittyä merkittävästi, on rajoitettava alaa, jolta yksittäinen viljelijä voi hakea erityistä pinta-alaperusteista öljykasvitukea. Tämä rajoitus olisi vahvistettava objektiivisin perustein ja ilmaistava prosentteina viljelijän tukikelpoisesta pinta-alasta. Tämä raja voi vaihdella alueellisten perusalojen mukaan. Rajoituksesta olisi ilmoitettava viljelijöille ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää ja ennen öljykasvien kylvön aloittamista. Jos viljelijä hakee pinta-alaperusteista öljykasvitukea, joka ylittää tämän rajan, kyseinen alue olisi jätettävä hänen hakemuksensa ulkopuolelle. Tämän vuoksi aluetta, jolta viljelijä voi saada kesannoinnin vuoksi pinta-alatukea, saattaa olla tarpeen vähentää.
- 20) Yhtä markkinointivuotta koskevien pinta-alatukien sujuvan maksatuksen vuoksi pinta-alatukijärjestelmän soveltamista tietynä markkinointivuonna on välttämätöntä seurata tilastollisesti. Yhteisön talousarvion laatimisen vuoksi olisi tarpeen, että väliaikaiset tiedot ovat käytettävissä viimeistään meneillään olevan markkinointivuoden 15 päivänä syyskuuta. Olisi myös vahvistettava mahdollisen ylityksen lopullisen määrän ilmoittamispäivä. On tarpeen saada hyvissä ajoin käyttöön tiedot, joiden perusteella lasketaan durumvehnän perusalojen ja tiettyjen enimmäispinta-alojen mahdolliset ylitykset ja niiden mahdollinen jakautuminen osaperusalojen tai alueiden välillä.
- 21) Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 säädettyä järjestelmää sovelletaan markkinointivuodesta 2000/2001. Jotta asianomaiset tuottajat voivat tehdä kyseisen markkinointivuoden kylvönsä ja mahdollisen kesannointinsa ja jättää pinta-alatukihakemuksensa uuden järjestelmän soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, tämän asetuksen säännösten olisi tultava voimaan, kun ne julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
- 22) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Oikeus pinta-alatukiin

1 JAKSO

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettut pinta-alatuet myönnetään tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin.

⁽¹⁾ EYVL L 362, 27.12.1990, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 158, 8.7.1995, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4.

2. Yhdestä viljelylohkosta saa saman markkinointivuoden osalta tehdä ainoastaan yhden hakemuksen pinta-alatuesta.

3. Pinta-alatukea ei myönnetä viljelylohkolle, jolle on saman markkinointivuoden aikana haettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 (1) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti rahoitetun järjestelmän mukaista hehtaaritukea muiden kuin asetuksessa (EY) N:o 1251/1999 tarkoitettujen peltokasvien osalta.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklaa sovellettaessa käytetään tämän asetuksen liitteessä I esitettyjä pysyvän laitumen, pysyvien viljelysten, monivuotisten viljelykasvien ja rakenneuudistusohjelmien määritelmiä.

2. Alat, jotka ovat olleet tukikelpoisia neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 (2) I osastossa tai neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3766/91 (3) säädetyn tukijärjestelmän mukaisesti, tai, Suomen ja Ruotsin osalta, jotka on kesannoitu kansallisen kesannointijärjestelmän perusteella, ovat oikeutettuja pinta-alatukeen.

3. Jäsenvaltioiden rakenneuudistusohjelman puitteissa äskettäin tukikelpoiksi ilmoittamien alojen pinta-ala saa olla enintään viisi prosenttia suurempi kuin saman ohjelman mukaisesti äskettäin tukikelvottomiksi jätettyjen alojen pinta-ala. Pinta-alan lisäystä arvioitaessa ei kuitenkaan oteta huomioon:

- a) Saksan uusissa osavaltioissa sijaitsevia 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta 1992 välisenä aikana toteutettuun maatalousmaan rakenneuudistukseen kuuluvia 2 500:aa hehtaaria, joilla viljeltiin satovuonna 1993 korjattuja peltokasveja,
- b) viinivuodelle 1991/92 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1442/88 (4) ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2239/86 (5) mukaisesti ennen 31 päivää joulukuuta 1991 hyväksytyissä ja mainituissa asetuksissa säädettyissä määrärajoissa täytäntöönpannuissa viinitilojen raivaussuunnitelmissa tarkoitettujen maa-alueiden jäännöstä.

4. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan kolmannen kohdan säännösten soveltamiseksi jäsenvaltio voi joko väliaikaisesti tai pysyvästi lisätä tukikelpoisen viljelymaansa kokonaispinta-alaa enintään 0,1 prosenttia jäsenvaltion perusalan kokonaismäärästä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti myönnettävistä luvista vuosittain luettelo, jossa ilmoitetaan viljelijöiden määrä, vastaavat pinta-alat ja lupien perusteet.

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

(2) EYVL L 218, 6.8.1991, s. 1.

(3) EYVL L 356, 24.12.1991, s. 17.

(4) EYVL L 132, 28.5.1988, s. 3.

(5) EYVL L 196, 18.7.1986, s. 1.

Asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa voidaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua prosenttirajaa tarkistaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 (6) 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 7 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettut tapaukset ovat tapauksia, joissa tuottaja voi antaa asianmukaisia ja objektiivisia syitä sille, että hän vaihtaa tilansa tukikelvottomia maita tukikelpoisiin maihin, edellyttäen kuitenkin, että jäsenvaltio on tarkistanut, ettei ole muita päteviä perusteita, joiden perusteella esitettyä vaihtoa on vastustettava, erityisesti ympäristövaarojen takia. Vaihto ei missään tapauksessa saa johtaa tilan tukikelpoisen viljelymaan kokonaispinta-alan kasvuun. Jäsenvaltioiden on säädettävä järjestelmästä tällaisten vaihtojen ennalta ilmoittamiseksi ja hyväksymiseksi.

Jäsenvaltioiden on toimitettava suunnitelmansa, luettelo perusteista, joilla vaihdot on hyväksytty, sekä todisteet siitä, että tukikelpoisen maan kokonaispinta-ala ei ole vaihtojen vuoksi lisääntynyt, komission hyväksyttäväksi viimeistään jokaisen vuoden 31 päivänä toukokuuta.

3 artikla

1. Peltokasvien pinta-alatukea myönnetään ainoastaan aloista:

- a) jotka sijaitsevat alueilla, jotka jäsenvaltio on ilmoittanut ilmasto-olojen ja maatalouden harjoittamisen kannalta peltokasvinviljelyyn soveltuviksi. Jäsenvaltiot saavat määrätä, ettei tietty alue sovellu tiettyjen peltokasvien viljelyyn;
- b) jotka on kokonaisuudessaan kylvetty paikallisten normien mukaisesti. Silloin kun viljaa kylvetään yhdessä öljy- tai valkuaiskasvien kanssa tai kun öljykasveja kylvetään yhdessä valkuaiskasvien kanssa, pinta-alatuki on alin säädetty korvaus;
- c) joilla viljelyä pidetään yllä vähintään tavanomaisissa kasvuolosuhteissa tapahtuvan kukinnan alkuun asti. Öljysiementen, valkuaiskasvien, muun kuin kuitupellavan ja durumvehnän viljelyä on lisäksi pidettävä yllä paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään 30 päivään kyseistä markkinointivuotta edeltävää kesäkuuta, jollei satoa korjata täysin kypsyyneenä ennen tätä päivää. Valkuaiskasvien sato saadaan korjata vasta niiden ohitettua maitotuleentumisasteen;
- d) joita hakemus koskee vähintään 0,3 hehtaarilta ja joka ylittää kyseisellä alueella jäsenvaltion vahvistaman vähimmäiskoon jokaisen viljelylohkon osalta.

2. Jos tuottajan tukikelpoiset alat sijaitsevat useilla tuotantoalueilla, maksettavan tuen määrä määritetään jokaisen hakemukseen sisältyvän alan sijainnin mukaan.

(6) EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

3. Jäsenvaltioilla, jotka soveltavat erillistä käsittelyä maissille alueella, jolla maissi on tarkoitettu erityisesti säilörehuksi, on oikeus soveltaa kyseisen alueen rehuviljan satoa kaikkiin kyseisen alueen maissipinta-aloihin.

2 JAKSO

Erityissäännökset tietyistä peltokasveista

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ennen mitään maksuja pantava täytännön rapsin- ja rypsinsiemeniä koskeva laatupolitiikka rajoittamalla tukioikeus vain sellaisiin viljelyaloihin, joille on kylvetty direktiivillä 70/457/ETY perustettuun viljelykasvien yhteiseen lajikeluetteloon ilmoitettuja ja kirjattuja varmennettuja 00-lajikkeisiin kuuluvia rypsin- ja rapsinsiemeniä. Kyseisillä 00-lajikkeilla tarkoitetaan lajikkeita, joiden on osoitettu tuottavan siemeniä, joissa glukosinolaattien enimmäispitoisuus on 25 mikromoolia grammalta ja kosteuspitoisuus 9 prosenttia standardin EN ISO 9167-1: 1995 mukaisesti määritettynä ja joissa erukahappopitoisuus on enintään 2 prosenttia rasvahappojen kokonaispitoisuudesta standardin EN ISO 5508: 1995 mukaisesti määritettynä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat laajentaa rapsin ja rypsin kylvöalojen pinta-alatukiel-poisuuden yhteen tai useaan seuraavista siemenluokista:

- 00-lajikeyhdistelmien varmennetut siemenet, jotka on tarvittaessa ilmoitettu ja kirjattu viljelykasvien yhteiseen lajikeluetteloon;
- siemenet, jotka on korjattu samalla tilalla kylvetyistä 00-lajikkeisiin kuuluvista varmennetuista siemenistä, joiden kansallisen toimivaltaisen viranomaisen nimeämän näytteenottajan ottamasta edustavasta näytteestä tehdyn analyysin osoittama glukosinolaattipitoisuus 1 grammassa siemeniä on enintään 18,0 mikromoolia kosteuspitoisuuden ollessa yhdeksän prosenttia;
- siemenet, jotka on ennen kylvämistä rekisteröity tarkastusta ja valvontaa varten sellaisten kasvien saamiseksi, joiden siemenet on tarkoitettu joko käytettäväksi jalostajansiemeninä, esiperussiemeninä, perussiemeninä tai varmennettuina siemeninä kylvöä, tutkimusta tai koekäyttöä varten sen määrittämiseksi, voidaanko lajike lisätä jonkin jäsenvaltion kansalliseen lajikeluetteloon ja sitten yhteisön luetteloon 00-lajikkeena;
- Bienvu- ja Jet Neuf -lajikkeiden varmennetut siemenet, joista tuottaja ja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen erityisesti tätä tarkoitusta varten hyväksymä ostaja ovat ennen kylvämistä tehneet sopimuksen, jonka tarkoituksena on tuottaa erityisiin elintarvikekäyttöihin tarkoitettun öljyn tuottamiseen käytettäviä siemeniä;
- sellaisten lajikkeiden siemenet, joiden erukahappopitoisuus on suurempi kuin 40 prosenttia rasvahappojen kokonaispitoisuudesta ja joista on ennen kylvämistä tehty hyväksytyn

ensimmäisen ostajan kanssa viljelysopimus, jonka tarkoituksena on tuottaa kasveja joko erityiseen muuhun kuin elintarvikekäyttöön tai käytettäväksi kylvösiemeninä tällaisten kasvien saamiseksi.

3. Jos jäsenvaltio pitää 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siemeniä tukikelpoisina, sen on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen toteamiseksi, että kyseiset siemenet ovat vaatimusten mukaisia ennen kylvämistä Glukosinolaattipitoisuus voidaan määrittää joko menetelmän EN ISO 9167-1: 1995(x) tai menetelmän EN ISO 9167-2: 1997 mukaisesti. Menetelmä EN ISO 9167-1: 1995 on ainoa menetelmä, jota käytetään glukosinolaattipitoisuutta koskevien riitojen selvittämisessä.

4. Markkinointivuonna 2000/2001 sellaiset alat, joille on kylvetty asetuksen (EY) N:o 658/96 liitteessä II lueteltuihin lajikkeisiin tai lajikeyhdistelmiin kuuluvia varmennettuja siemeniä, ovat oikeutettuja pinta-alatukeen.

5. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 9 kohtaa sovellettaessa pidetään syötäväksi tarkoitettujen auringonkukansiementen lajikkeina liitteessä II mainittuja lajikkeita.

5 artikla

Makeilla lupiineilla tarkoitetaan lupiinilajikkeita, joiden tuottamista siemenistä enintään 5 prosenttia on karvaita. Karvaiden siementen pitoisuus lasketaan soveltamalla liitteessä III säädettyä koetta.

6 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi mainitun asetuksen liitteessä II tarkoitettujen vyöhykkeiden tuottajat saavat pinta-alatuen lisäkorvauksen enintään mainitun asetuksen liitteessä III tarkoitettun enimmäispinta-alan hehtaarimäärälle.

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitettä II sovellettaessa Itävallan Pannoniaan kuuluvat tämän asetuksen liitteessä IV luetellut alueet.

2. Jos taattu enimmäispinta-ala jaetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettujen tuotantoalueiden ja -vyöhykkeiden kesken, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- ja jos tuotantoalueen pinta-ala on alle 500 hehtaaria, asianomaiset jäsenvaltiot voivat liittää sen viereiseen tuotanto-alueeseen;
- Italia voi ottaa huomioon durumvehnän perinteiset viljelyalat, joilla sovellettiin viisivuotista viljelykäytöstä poistoa vuosina 1993—1997;
- asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tuottajille ja komissiolle taatun enimmäispinta-alan jakautuminen viimeistään 15 päivänä syyskuuta sitä markkinointivuotta edeltävänä markkinointivuonna, jolle pinta-alatukea haetaan.

3. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettua erityistukea myönnetään tämän asetuksen liitteessä V tarkoitetuilla alueilla asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä IV mainittujen hehtaarimäärien rajoissa kaikille viljelylohkoille, joille voidaan myöntää asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklassa tarkoitettua peltokasveista maksettavaa pinta-alatukea ja joille on kylvetty durumvehnää.

4. Durumvehnälle myönnettävän 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua erityistuen myöntämiseksi komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (1) 4 artiklassa tarkoitettussa pinta-alatukihakemuksessa on mainittava kaikki sellaisten lohkojen, joille on kylvetty durumvehnää, tunnistamisen mahdollistavat seikat ja sen liitteenä on oltava todistus varmennettujen siementen käyttämisestä.

Durumvehnää koskevan tuen hakeminen edellyttää, että:

- a) samalle hehtaarimäärälle durumvehnää haetaan pinta-alatukea;
- b) on käytetty neuvoston direktiivin 66/402/ETY (2) mukaisesti varmennettuja siemeniä.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava varmennettujen siementen vähimmäismäärä, joka on käytettävä kyseisen jäsenvaltion vallitsevien viljelykäytäntöjen mukaisesti.

Tämä määrä voidaan saavuttaa 1 päivänä heinäkuuta 1998 alkaneena enintään kolmen vuoden pituisena siirtymäaikana jäsenvaltioiden komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1998 ilmoittamien erityistoimenpiteiden mukaisesti.

6. Pinta-alatuen lisäkorvaus ja durumvehnän erityistuki maksetaan samaan aikaan kuin pinta-alatuki.

7 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi nurmisäilörehulla tarkoitetaan pääasiassa nurmisiemenillä kylvettyä viljelyalaa, jonka sato korjataan vähintään kerran vuodessa tuoreena sen säilömiseksi suljetussa tilassa anaerobisella käymisellä.

2. Nurmisäilörehuun sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä lukuun ottamatta 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kukintaa koskevaa edellytystä.

3. Nurmisäilörehun pinta-alatukeen ovat oikeutettuja niiden jäsenvaltioiden tuottajat, joissa säädetään erityisestä nurmisäilörehualasta liitteen VI mukaisesti.

(1) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

(2) EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.

II LUKU

Perusalat ja viitesadot

1 JAKSO

Yleiset säännökset

8 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen perusalat vahvistetaan liitteessä VI.

9 artikla

1. Jos sadot on aluejakosuunnitelmassa eritelty kastelluille ja kastelemattomille viljelyaloille asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt sen määrittelemiseksi, kastellaanko alaa kyseisen kauden aikana. Niissä on vahvistettava erityisesti:

- a) luettelo peltokasveista, joille saadaan myöntää pinta-alatukea kastelluilta aloilta saadun sadon mukaan;
- b) kuvaus kasteluvälineistä, jotka viljelijällä on oltava käytössä; välineiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaisiin kastelutavoihin ja niiden on mahdollistettava riittävä veden saanti kasvin tavanomaisen kehityksen varmistamiseksi koko kasvukauden ajaksi;
- c) huomioon otettava kastelukausi.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta silloin kun kastelu liittyy perinteisesti viljelylohkoihin, jolloin ne voidaan erottaa ja luetella, kuten on laita esimerkiksi Espanjan "regadío"-tuotantoalueella.

2 JAKSO

Pinta-alojen ylitykset

10 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua alueellisen perusalan mahdollisen ylityksen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon toisaalta liitteessä VI vahvistettu alueellinen perusala ja toisaalta niiden alojen summa, joista on kunkin kasvin osalta jätetty pinta-alatukihakemuksia mukaan lukien velvoitekesannointihakemukset. Vapaaehtoista kesannointia sovelletaan muuhun kuin kasteltuun alaan, muuhun kuin maissin alaan ja/tai muuhun kuin nurmisäilörehuun alaan.

2. Määritettäessä niiden alojen kokonaismäärää, joista on jätetty tukihakemuksia, ei oteta huomioon hakemuksia eikä hakemusten osia, jotka hallinnollisissa tarkastuksissa on havaittu selvästi perusteettomiksi.

Hakemuksista otetaan tarvittaessa huomioon ne todelliset alat, jotka on määritetty asetuksen (ETY) N:o 3887/92 6 artiklan soveltamiseksi paikan päällä tehdyissä tarkastuksissa.

3. Niiden pinta-alojen summaan, joiden osalta on jätetty hakemukset ja jota on mukautettu 2 kohdan mukaisesti, lisätään asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaiset peltokasvien kylvöalat, joita käytetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999⁽¹⁾ mukaisen hakemuksen perusteena.

4. Ylityksen määrä vahvistetaan liitteessä VII esitetyn kaavion mukaisesti.

11 artikla

1. Pinta-alatuen lisäkorvaukseen oikeutetun durumvehnän taatun enimmäispinta-alan ylittymisen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon toisaalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä III vahvistettu, mahdollisesti alueiden välille jaettu taattu enimmäispinta-ala ja toisaalta niiden pinta-alojen yhteismäärä, joille haetaan durumvehnän pinta-alatuen lisäkorvausta, mukautettuna tämän asetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja tarvittaessa vähennettynä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan soveltamisen seurauksena.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä IV vahvistettuun durumvehnän erityistukeen oikeutetun taatun enimmäispinta-alan mahdollisen ylityksen toteamiseen.

12 artikla

1. Jos todetaan 10 ja 11 artiklassa tarkoitettu pinta-alan ylitys, jäsenvaltion on määriteltävä viimeistään meneillä olevan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta lopullinen ylityksen määrä pyöristettynä kahteen desimaaliin.

2. Näin saatua lopullista määrää käytetään tukikelpoisen alan suhteellisen vähennyksen laskemiseen:

- a) pinta-alatuen osalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- b) lisäkorvauksen ja durumvehnän erityistuen osalta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen jälkeen.

13 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on määriteltävä seuraavat tekijät ja ilmoitettava niistä komissiolle viimeistään sen markkinointivuoden 15 päivänä syyskuuta, jolta pinta-alatukea haetaan:

- a) jaettava kansallinen perusala;
- b) jäsenvaltioiden perusteet, joiden mukaan osaperusalat jaetaan;
- c) osaperusalat (lukumäärä, nimitys ja pinta-ala),
- d) yksityiskohtaiset säännöt niiden toimenpiteiden keskittämisestä, joita sovelletaan ylityksissä.

3 JAKSO

Viitesadon ylitys

14 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan 7 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on toimitettava tämän asetuksen 26 artiklan mukaisesti luettelot tukihakemuksista ja niihin liittyvistä tiedoista.

Tätä varten viitesadot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VIII.

15 artikla

Tietyn markkinointivuoden tukihakemusten keskisadon laske-
miseksi menetellään seuraavasti:

- a) viljelyalat otetaan huomioon sen jälkeen, kun niihin on sovellettu tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua suhteellista vähennystä;
- b) öljykasvien, joiden tuki perustuu markkinointivuosina 2000/2001 ja 2001/2002 öljykasvien historialliseen alueelliseen satoon, alat otetaan huomioon alueen viljan keskisadon perusteella;
- c) rehualoiksi naudan- ja lampaanliha-alan palkkioita varten ilmoitetut peltokasvien pinta-alat otetaan huomioon alueen kastelemattoman viljan keskisadon perusteella.

16 artikla

Komissio tekee asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen joka vuosi ennen 31 päivää toukokuuta tämän asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuja tietoja koskevan vertailututkimuksen ja vahvistaa tarvittavat korjaukset.

17 artikla

Edellä 16 artiklassa tarkoitettuja kertoimia sovelletaan kaikkiin jäsenvaltion tai kyseessä olevaa perusalaan vastaavan alueen pinta-alatukiin lukuun ottamatta pinta-alatuen lisäkorvausta ja durumvehnän erityistukea.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

III LUKU

Kesannointi

18 artikla

'Kesannoinnilla' tarkoitetaan sellaisen alan poistamista viljelykäytöstä, joka on edellisenä vuonna:

- a) viljelty sadonkorjuutarkoituksessa tai
- b) kesannoitu asetuksen (ETY) N:o 1765/92 tai asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti taikka
- c) poistettu peltokasvien tuotannosta tai metsitetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾ tai neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2080/92 ⁽²⁾ soveltamiseksi taikka neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾ 22, 23, 24 ja 31 artiklan soveltamiseksi.

19 artikla

1. Tämän luvun mukaisesti kesannoitujen alojen yhtäjaksoisen alan on oltava vähintään 0,3 hehtaaria ja leveyden vähintään 20 metriä.

Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon:

- a) pienempiä aloja, jos kyseessä ovat yhtenäiset lohkot, jotka on pysyvästi rajattu esimerkiksi muureilla, pensasaidoilla tai vesiuomilla;
 - b) yhtenäiset alle 20 metrin levyiset lohkot alueilla, joilla tämänkokoisia lohkoja on perinteisesti ollut;
 - c) vähintään 10 metrin levyiset lohkot, jotka sijaitsevat pysyvien vesiuomien ja järvien varrella edellyttäen, että niitä erityisesti valvotaan tavalla, jonka tarkoituksena on varmistaa ympäristönsuojelullisten tavoitteiden täyttyminen.
2. Kesannoitujen alojen on oltava poistettuina tuotannosta viimeistään 15 päivänä tammikuuta alkavan ja aikaisintaan 31 päivänä elokuuta päättyvän kauden ajan. Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava edellytykset, joilla tuottajille voidaan antaa lupa aloittaa kylväminen seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten 15 päivästä heinäkuuta, sekä edellytykset, jotka on täytettävä luvan saamiseksi laiduntamiselle 15 päivästä heinäkuuta jäsenvaltioissa, joissa siirtolaiduntaminen on perinteistä.
3. Kesannoituja aloja ei saa käyttää muuhun kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun maataloustuotantoon eikä niitä saa ottaa peltokasviviljelyn kanssa ristiriidassa olevaan hyötykäyttöön.

4. Jäsenvaltioiden on sovellettava kesannoitujen alojen erityistilannetta vastaavia aiheellisia toimenpiteitä niiden ylläpidon ja ympäristönsuojelun varmistamiseksi. Nämä toimenpiteet voivat koskea myös kasvustoa; tässä tapauksessa näillä toimenpiteillä on varmistettava, että kasvustoa ei ole tarkoitettu siementen tuottamiseen ja että sitä ei voida käyttää missään tapauksessa maataloustarkoituksiin ennen 31 päivää elokuuta eikä tuottamaan kaupan pidettäväksi tarkoitettua satoa, seuraavan vuoden 15 päivään tammikuuta asti.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 96.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

5. Edellä 3 ja 4 kohdan säännöksiä ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklan mukaisesti kesannoituihin tai metsitettyihin aloihin, jotka luetaan velvoitekesannoksi paitsi, jos niiden ei katsota täyttävän näissä artikloissa vaadittuja ympäristöllisiä tai metsittämistä koskevia vaatimuksia.

20 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat myöntää tukea kesannoiduille maille enintään viisi markkinointivuotta kestäväksi monivuotiskaudeksi.

2. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan soveltamista ja asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun perusmäärän myöhempiä korotuksia tuottajat, jotka sitoutuvat kesannoimaan samat lohkot 1 kohdassa tarkoitetuksi ajaksi, saavat tältä ajalta perusmäärän ja sitoutumisajankohtana voimassa olleen aluejako-suunnitelman sadon perusteella laskettua pinta-alatukea.

3. Jos tuottaja pinta-alatukea koskevassa hakemuksessaan luopuu tarkoituksellisesti sitoumuksestaan ennen 1 kohdassa tarkoitettua ajanjakson päättymistä, hänen on palautettava 5 prosenttia edeltävänä markkinointivuonna maksetusta pinta-alatuesta sitoumuksestaan poistettujen alojen osalta kerrottuna vuosien määrällä, joiden osalta hän ei täytä alkuperäistä sitoumustaan.

4. Edellä 2 kohdassa säädetyn järjestelmän valinnut tuottaja voi luopua sitoumuksestaan ilman 3 kohdassa tarkoitettua seuraamusta:

- a) jos hän päättää kesannoida tai metsittää kyseiset pinta-alat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklassa säädetyn järjestelmän mukaisesti;
- b) jäsenvaltion sallimissa erikoistapauksissa, joista aiheutuu tuottajan tahdosta riippumaton tilan rakenteen muutos, kuten tilojen yhdistäminen.

5. Jos sitoumuksen aikana tilan rakennemuutoksen vuoksi tämän artiklan mukaisesti viljelykäytöstä poistettu ala ylittää prosentuaalisen rajoituksen, jonka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti aikana, jolloin tuottaja teki sitoumuksen, kohteena olevat pinta-alat mukautetaan noudattamaan mainittua rajoitusta.

21 artikla

1. Jos ilmoitettu kesantoala on pienempi kuin kyseiseksi markkinointivuodeksi vahvistettu velvoitekesannoinnin prosenttimääriä vastaava ala, velvoitekesannoinnin alaisten peltokasvien tuottajien pinta-alatukeen oikeutettu pinta-ala lasketaan ilmoitetun kesannon perusteella ja suhteessa eri viljelmiin, mukaan lukien nurmisäilörehu. Pinta-alaa ei voida kuitenkaan alentaa pienempään alaan kuin asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun 92 viljatonnin tuotantoon tarvittavaan alaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viljantuotanto lasketaan pinta-alatuen laskemisessa käytetyn sadon perusteella. Jos jäsenvaltio on valinnut käyttävänsä historiallista öljykasvien alueellista satoa, tämä kerrotaan 1,95:llä.

22 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti velvoitekesannoinnin pinta-alatukea korotetaan Portugalin osalta liitteessä IX säädetyillä määrillä. Nämä määrät rahoitetaan asetuksen (ETY) N:o 3653/90 5 artiklan mukaisesti.

23 artikla

1. Asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 tarkoitettu hakemus pinta-alatuesta eritellään alueittain asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklan mukaisesti.

2. Jokaista tiettyä tuotantoaluetta koskevaa pinta-alatukihakemusta kohti on tehtävä kesannointi-ilmoitus, joka vastaa vähintään samalla tuotantoalueella viljeltyjen hehtaarien määrää.

3. Edellä 2 kohdasta voidaan poiketa jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden perusteella.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, pinta-alatukihakemusta vastaava velvoitekesanto voidaan toteuttaa kokonaan tai osittain:

a) Espanjassa tilan sijaitessa niin kutsutulla "secano" tai "regadío" -tuotantoalueella;

b) toisella tuotantoalueella edellyttäen, että kesannoitavat pinta-alat sijaitsevat viljeltyjen alojen viereisillä tuotantoalueilla.

5. Edellä 3 ja 4 kohtaa sovellettaessa kesannoitavaa alaa on mukautettava kyseisten alueiden kesantokorvauksien määrittelyssä käytettyjen satojen eron huomioon ottamiseksi. Tämän kohdan soveltaminen ei saa kuitenkaan johtaa velvoitekesannon hehtaarimäärän alittumiseen.

IV OSASTO

Erityiset säännökset

24 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1251/1999 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat siirtää kylvön määräpäivää viimeistään kesäkuun 15 päivään liitteessä X tarkoitetuilla viljelmillä ja kyseisten jäsenvaltioiden määrittämällä, mainitussa liitteessä täsmennetyillä erityisillä alueilla.

Jos kylvöpäivän siirto koskee kaikkia peltokasveja, jäsenvaltiot voivat myös siirtää pinta-alatukihakemusten jättöpäivää kyseessä olevien alueiden tuottajien osalta viimeistään 15 päivään kesäkuuta tai kylvön määräpäivään, jos se on aikaisemmin.

25 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 10 artiklan 7 kohdassa säädetty enimmäismäärä lasketaan ottaen huomioon kansallinen viitepinta-ala, tukeen oikeutetun maan kokonaispinta-ala ja tavoite välttää kylvömäärää, joka johtaisi öljykasvien viljelystä myönnettävien erityisten pinta-alatukien kohtuuttomaan alentamiseen.

2. Enimmäismäärä ja sen laskemisessa käytettävät perusteet on ilmoitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään sitä markkinointivuotta edeltävän markkinointivuoden 31 päivänä heinäkuuta, jolta pinta-alatukea haetaan.

3. Määrittääkseen tuottajan oikeuden pinta-alatukeen toimivaltaisen viranomaisen on selvitettävä, onko tuottajan tukihakemus vahvistettujen määrien mukainen. Maa-alue, jolle tuottaja hakee öljykasvien viljelystä myönnettävää erityistä pinta-alatukea ja joka ylittää kyseisen enimmäismäärän, jätetään hakemuksen ulkopuolelle.

4. Tapauksissa, joissa maa-alueen jättäminen hakemuksen ulkopuolelle 3 kohdan mukaisesti johtaisi siihen, että tuottajan kesannoidut alat ylittävät asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan enimmäismäärän, niitä kesannoituja aloja, joille tuottaja on hakenut pinta-alatukea, on vähennettävä vahvistettuun rajaan saakka.

5. Maa-aluetta, joka on jätetty tuottajan pinta-alatukea koskevan hakemuksen ulkopuolelle 3 ja 4 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 ja 6 kohtaa.

V LUKU

Loppusäännökset

26 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle liitteessä XI esitetyissä taulukoissa luetellut tiedot niissä esitetyssä vakioidussa muodossa tuotantoalueittain, perusaloitain ja koko maan tasolla seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) kuluvan markkinointivuoden 15 päivään syyskuuta mennessä: tiedot, jotka on saatu ottamalla huomioon jo tehdyt tarkastukset ja tarkistukset;

b) viimeistään seuraavan lokakuun 31 päivänä: lopulliset tiedot, jotka vastaavat 12 artiklassa tarkoitetun lopullisen ylityksen määrän laskemisessa käytettyjä tietoja; ja

c) viimeistään seuraavan helmikuun 15 päivänä: tiedot todellisesti maksetuista pinta-aloista, sen jälkeen kun niistä on tehty vähennykset asetuksen (ETY) N:o 3887/92 9 artiklassa tarkoitettujen pinta-ala vähennysten perusteella.

2. Jos todetaan 10 ja 11 artiklassa tarkoitettu pinta-alan ylitys, jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään meneillä olevan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta lopullinen ylityksen määrä. Perusalan ylityksen määrän perustana olevat tiedot ilmoitetaan liitteen VII kaavion mukaisesti.

3. Jos ylityksen määrä jaetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohdan ja 5 artiklan kolmannen alakohdan mukaisesti, jäsenvaltion on ilmoitettava tästä jakamisesta komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle kuukauden kuluessa niiden hyväksymisestä tai niiden muuttamisesta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä lokakuuta 1999.

28 artikla

Kumotaan 1 päivästä heinäkuuta 2000 asetukset (ETY) N:o 2467/92, (ETY) N:o 2836/93, (EY) N:o 762/94, (EY) N:o 1098/94, (EY) N:o 1237/95, (EY) N:o 658/96 ja (EY) N:o 1577/98.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

29 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukeen markkinointivuonna 2000/2001 ja sitä seuraavina markkinointivuosina.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

(2 artiklan 1 kohta)

MÄÄRITELMÄT

1. Pysyvät laitumet

Maa, jota ei vuoroviljellä ja jota käytetään pysyvästi (viiden vuoden ajan tai pidempään) ruohontuotantoon (viljelty tai luonnon heinänurmi).

2. Pysyvät viljelykset

Muut viljelykset kuin pysyvät laitumet, joita ei vuoroviljellä ja joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, monivuotisia viljelykasveja lukuun ottamatta.

3. Monivuotiset viljelykasvit

CN-koodi	
0709 10 00	Artisokat
0709 20 00	Parsat
ex 0709 90 90	Raparperi
0810 20	Vadelmat, karhunvatukat, mulperinmarjat, loganinmarjat
0810 30	Musta-, valko-, ja punaherukat sekä karviaiset
0810 40	Karpalot, puolukat, mustikat ja muut <i>Vaccinium</i> -suvun hedelmät:

4. Rakenneuudistusohjelma

Viranomaisten määräämä maatilan rakenteen ja/tai tukikelpoisen pinta-alan muutos.

LIITE II

(4 artiklan 5 kohta)

SYÖTÄVIKSI TARKOITETUT AURINGONKUKKALAJIKKEET

Agripro 3450	Interstate (IS)8004	SIGCO 829
Agrosur	Kelisur	SIGCO 830
Dahlgren D-131 (Toma)	Royal Hybrid 381	SIGCO 954
Dahlgren D-151	Royal Hybrid 2141	SIGCO 964
Dahlgren D-171	Royal Hybrid 3801	SIGCO 974
Dahlgren D-181	Royal Hybrid 3831	SIGCO 995
Dahlgren 954	Royal Hybrid 4381	Toma
Dahlgren D-1950	RRC 995	Triumph 660C
Dahlgren D-1998	RRC 2211	Triumph 505C+
Diset	RRC 2232	Triumph 520C
Hagen Seed SG 9011	RRC 4211	Triumph 515C
Hagen Seed SG 9054	SIGCO 826	USDA Hybrid 924
Hagen Seed SG 9211	SIGCO 828	

LIITE III

(5 artikla)

LUPIINIEN KARVAUDEN MÄÄRITTÄMINEN

Tehdään 200 siemenen näytteelle kustakin enintään 20 tonnin erästä otetusta 1 kilogramman määrästä.

Koe rajoittuu näytteessä olevien karvaiden siementen laadulliseen toteamiseen. Tasalaatuisuuden raja on enintään 1 karvas siemen sataa siementä kohti. Von Sengbuschin (1942), Ivanovin ja Smirnovan (1932) ja Eggebrechtin (1949) siementen leikkausmenetelmää sovelletaan testausmenetelmänä. Kuivat tai turvotetut siemenet halkaistaan poikittain. Siementen puolikkaat upotetaan siivilässä 10 sekunniksi jodiliuokseen, ja niitä huuhdellaan sen jälkeen vedellä 5 sekuntia. Karvaissa siemenissä leikkauspinta muuttuu ruskeaksi, mutta vähän alkaloideja sisältävissä siemenissä se pysyy keltaisena.

Jodiliuoksen valmistamiseksi liuotetaan 14 grammaa kaliumjodidia mahdollisimman pieneen vesimäärään, lisätään 10 grammaa jodia ja laimennetaan liuos vedellä 1 000 cm³:iin. Liuoksen annetaan seistä viikon ajan ennen käyttöä. Sitä on säilytettävä savulasipulloissa. Tätä emoliuosta laimennetaan ennen käyttöä suhteessa 1:3—1:5.

LIITE IV

(6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

ITÄVALLAN ALUEET, JOTKA OVAT OIKEUTETTUJA DURUMVEHNÄN LISÄKORVAUKSEEN

Pannonia:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

- 2046 Atzenbrugg
- 2054 Baden
- 2062 Bruck/Leitha
- 2089 Ebreichsdorf
- 2101 Gänserndorf
- 2241 Hollabrunn
- 2275 Kirchberg/Wagram
- 2305 Korneuburg
- 2321 Laa/Thaya
- 2330 Langenlois
- 2364 Marchfeld
- 2399 Mistelbach
- 2402 Mödling
- 2470 Poysdorf
- 2500 Ravelsbach
- 2518 Retz
- 2551 Schwechat
- 2585 Tulln
- 2623 Wr. Neustadt
- 2631 Wolkersdorf
- 2658 Zistersdorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

- 3018 Neusiedl/See
- 3026 Eisenstadt
- 3034 Mattersburg
- 3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer*

- 1007 Wien

LIITE V

(6 artiklan 3 kohta)

ALUEET, JOTKA OVAT OIKEUTETTUJA DURUMVEHNÄN ERITYISTUKEEN

SAKSA:

Kreise und Kreisfreie Städte:

Baden-Württemberg:

Stadt Stuttgart, Ludwigsburg, Rems-Murr-Kreis, Stadt Heilbronn, Heilbronn, Hohenlohekreis, Main-Tauber-Kreis, Stadt Karlsruhe, Karlsruhe, Stadt Baden-Baden, Rastatt, Stadt Heidelberg, Stadt Mannheim, Rhein-Neckar-Kreis, Stadt Pforzheim, Enzkreis, Ortenaukreis.

Bajjeri:

Stadt Ingolstadt, Dachau, Eichstätt, Freising, Fürstenfeldbrück, Neuburg-Schrobenhausen, Pfaffenhofen a.d.Ilm, Kelheim, Stadt Ansbach, Ansbach, Neustadt-Bad Windsheim, Stadt Aschaffenburg, Aschaffenburg, Bad Kissingen, Rhön-Grabfeld, Haßberge, Kitzingen, Main-Spessart, Stadt Schweinfurt, Schweinfurt, Stadt Würzburg, Würzburg.

Rheinland-Pfalz:

Ahrweiler, Stadt Koblenz, Mayen-Koblenz, Bad Kreuznach, Rhein-Lahn-Kreis, Westerwald-Kreis, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Daun, Trier-Saarburg, Stadt Trier, Stadt Frankenthal, Landau i.d.P., Ludwigshafen, Mainz, Neustadt/Weinstr., Speyer, Worms, Alzey-Worms, Bad Dürkheim, Donnersbergkreis, Gernsheim, Südl, Weinstraße, Ludwigshafen, Mainz-Bingen.

Hessen:

Stadt Frankfurt/Main, Wiesbaden, Bergstraße, Stadt Darmstadt, Darmstadt-Dieburg, Groß-Gerau, Hochtaunuskreis, Main-Kinzig-Kreis, Main-Taunus-Kreis, Stadt Offenbach, Offenbach, Rheingau-Taunus-Kreis, Wetteraukreis, Lahn-Dill-Kreis, Limburg-Weilburg.

Saarland:

Stadt Saarbrücken, Merzig-Wadern, Neunkirchen, Saarlouis, Sankt Wendel.

Sachsen:

Mittweida, Muldentalkreis.

Sachsen-Anhalt:

Bernburg, Köthen, Burgenlandkreis, Mansfelder Land, Merseburg-Querfurt, Saalkreis, Sangerhausen, Aschersleben-Straßfurt, Halberstadt, Jerichower Land, Quedlinburg, Schönebeck.

Thüringen:

Unstrut-Hainich-Kreis, Kyffhäuserkreis, Gotha, Sömmerda, Hildburghausen, Stadt Weimar, Weimarer Land, Altenburger Land, Stadt Erfurt.

ESPANJA

Comarcas Agrícolas

Almazán (SO), Bajo Aragón (TE), Campiña (GU), Campo de Gómara (SO), Centro (AB), El Cerrato (P), Hoya de Huesca (HU), La Montaña (A), Las Vegas (M), Logrosán (CC), Monegros (HU), Noroeste (MU), Requena-Utiel (V), Rioja Baja (LO), Segría (L), Sierra Rioja Baja (LO), Sur (VA), Suroeste y Valle de Guadalentín (MU), Trujillo (CC), Urgel (L), Valle de Ayora (V).

RANSKA

Departementit

Aisne, Aube, Charente, Charente-Maritime, Cher, Deux-Sèvres, Essonne, Eure, Eure-et-Loire, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loiret, Lot-et-Garonne, Maine-et-Loire, Marne, Nièvre, Orne, Sarthe, Seine-et-Marne, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines.

ITALIA

Province

Alessandria, Bologna, Brescia, Cremona, Ferrara, Forlì, Gorizia, Lodi, Mantova, Milano, Modena, Padova, Parma, Pavia, Piacenza, Pordenone, Ravenna, Reggio Emilia, Rimini, Rovigo, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Vercelli, Verona, Vicenza.

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Englanti.

LIITE VI

(8 artikla)

PERUSALAT

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilörehu
BELGIA			
Yhteensä	478,6		
I vyöhyke		97,0	
TANSKA	2 018,0		
SAKSA	10 155,6 ^(?)	540,3 ^(?)	
Schleswig-Holstein	505,6		
Hampuri	5,1		
Niedersachsen	1 424,4		
Bremen	1,8		
Nordrhein-Westfalen	948,3		
Rheinland-Pfalz	368,4		
Hessen	461,2	122,1	
Baden-Württemberg	735,4	418,2	
Baijeri	1 775,9		
Saarland	36,5		
Berliini	2,9		
Brandenburg	888,5		
Mecklenburg-Vorpommern	967,9		
Sachsen	598,8		
Sachsen-Anhalt	880,7		
Thüringen	554,2		
KREIKKA			
I vyöhyke	1 396,3	218,0	
II vyöhyke	95,4	4,1	
ESPANJA			
Regadío	1 371,1	403,4	
Secano	7 848,6		
RANSKA			
Yhteensä	13 526,0		
Maissin perusala		613,8 ^(?)	
Kasteltu perusala	1 209,7 ^(?)		
IRLANTI	345,5	0,2	
ITALIA	5 801,2	1 200,0	

(1 000 ha)

Alue	Kaikki peltokasvit	Joista maissi	Joista nurmisäilörehu
LUXEMBURG	42,8		
ALANKOMAAT	436,5	208,3	
ITÄVALTA	1 203,0		
PORTUGALI			
Açores	9,7		
Madeira			
— Regadio	0,31	0,29	
— muut	0,30		
Continental			
— Regadio	293,4	221,4	
— muut	718,0		
SUOMI	1 591,0		200,0
RUOTSI	1 737,0		130,0
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA			
Englanti	3 794,6	33,2 ⁽¹⁾	
Skotlanti	551,6		
Pohjois-Irlanti	52,9	1,2 ⁽¹⁾	
Wales	61,4		

⁽¹⁾ Sokerimaissia lukuun ottamatta.⁽²⁾ Mukaan lukien 284 000 ha kasteltua maissia.⁽³⁾ Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohtaa.

LIITE VII

(10 artiklan 4 kohta)

../..../.... VAHVISTETUN PERUSALAN YLITYKSEN LASKEMINEN

Jäsenvaltio:		Tuote:	Kaikki peltokasvit	
Perusala:			Kasteltu	
Kesannon osuus:			Ei kasteltu	
			Maissi	
			Muut peltokasvit kuin maissi	
			Nurmisäilörehu	

Tosiasiallisesti todettu
pinta-ala

asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 7 kohdan mukaiset pientuottajat	Vilja	1		ha
	Öljykasvit	2		ha
	Valkuaiskasvit	3		ha
	Muu kuin kuitupellava	4		ha
	Nurmisäilörehu	5		ha
	Vapaaehtoinen kesannointi	6		ha
	Yhteensä = 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6	7		ha

muut tuottajat

muut tuottajat	Vilja	8		ha
	Öljykasvit	9		ha
	Valkuaiskasvit	10		ha
	Muu kuin kuitupellava	11		ha
	Nurmisäilörehu	12		ha
	Viljelykset yhteensä = 8 + 9 + 10 + 11 + 12	13		ha
	Vapaaehtoinen kesannointi	14		ha
Velvoitekesannointi	15		ha	
Kokonaiskesanto = 14 + 15	16		ha	
Yhteensä (viljelykset ja kesanto) = 13 + 16	17		ha	

rehualat (nauta-lammas)

Kyseiset tuotteet yhteensä	18		ha
Yhteensä, kaikki hakemukset = 7 + 17 + 18	19		ha

PERUSALA

PERUSALA	20		ha
Toisen mahdollisen perusalan määrä	21		ha
Sovellettava perusala = 20 + 21	22		ha
Ylitys tai alitus	23		ha
Ylitys prosentteina = $(19/22 - 1)$	24		%

LIITE VIII

(14 artiklan toinen kohta)

ASETUKSEN (EY) N:o 1251/1999 3 ARTIKLAN 7 KOHDASSA TARKOITETUT VIITESADOT

Belgia	6,24
Tanska	5,22
Saksa	5,66 ⁽¹⁾
— Schleswig-Holstein	6,81
— Hampuri	6,01
— Niedersachsen	5,33
— Bremen	5,34
— Nordrhein-Westfalen	5,81
— Hessen	5,50
— Rheinland-Pfalz	4,78
— Baden-Württemberg	5,48
— Baijeri	5,94
— Saarland	4,38
— Berliini	4,52
— Brandenburg	4,54
— Mecklenburg-Vorpommern	5,45
— Sachsen	6,23
— Sachsen-Anhalt	6,14
— Thüringen	6,13
Kreikka	3,39
Espanja	2,9
Ranska	6,02
Irlanti	6,08
Italia	3,9
Luxemburg	4,26
Alankomaat	6,66
Portugali	2,90
Yhdistynyt kuningaskunta	5,83
Itävalta	5,27
Ruotsi	4,02
Suomi	2,82

⁽¹⁾ Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 6 kohtaa.

LIITE IX

(22 artikla)

KESANNOINNISTA MAKSETTAVA LISÄTUKI PORTUGALISSA

(euroa)

Markkinointivuosi	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Täydentävä lisätuki	9,64	6,57	3,41

LIITE X

(24 artiklan ensimmäinen kohta)

Viimeinen kylvöpäivä 15 kesäkuuta:

Kasvi	Jäsenvaltio	Alueet
Kaikki kasvit	Suomi	Koko alue
	Ruotsi	Koko alue
Sokerimaissi	Kaikki jäsenvaltiot	Koko alue

LIITE XI

(26 artiklan 1 kohta)

KOMISSIOLLE ILMOITETTAVAT TIEDOT

Tiedot esitetään sarjana seuraavan mallin mukaan laadittuja taulukoita:

- ensimmäisessä taulukossa vahvistetaan tiedot asetuksen (EY) N:o 1251/1999 3 artiklasa tarkoitettujen tuotantoaluiden tasolla,
- toisessa taulukkoryhmässä vahvistetaan tiedot tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettujen perusalojen tasolla,
- yhtenäisessä taulukossa esitetään yhteenveto tiedoista jäsenvaltioittain.

Tauluikot toimitetaan sekä painettuna että tiedostomuodossa.

Kaavat pinta-aloille:

$$\begin{aligned}5 &= 1 + 2 + 3 + 4 \\10 &= 7 + 8 + 9 \\14 &= 15 + 16 \\19 &= 5 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 + 18\end{aligned}$$

Huomautuksia:

Kussakin taulukossa on nimitettävä kyseinen alue.

Sato on asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisen pinta-alatuen laskemiseen käytettävä sato.

Kasteltu ja kastelematon erotetaan toisistaan ainoastaan, jos on kyse yhdistetyistä alueista. Siinä tapauksessa:

$$\begin{aligned}(d) &= (e) + (f) \\(j) &= (k) + (l)\end{aligned}$$

Rivi 1 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 2 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 5 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuun lisätukeen oikeutettua durumvehnää.

Rivi 17 koskee ainoastaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 22, 23, 24 ja 31 artiklan mukaisia kesannoituja tai metsitettyjä veljelyaloja, jotka luokitellaan kesannoiduiksi peltokasviviljelyalueiksi asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Rivi 18 koskee ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja alueita.

Tiedot on toimitettava myös niiden tuottajien osalta, jotka eivät hae hehtaaritukea tiettyjä peltokasveja koskevan tukijärjestelmän mukaisesti (asetus (EY) N:o 1251/1999). Nämä tiedot on annettava sarakkeissa "m" ja "n" otsakkeella "Muut", ja ne koskevat pääasiassa naudan- ja lampaanlihapalkkioita varten rehupinta-aloiksi ilmoitettuja peltokasveja.

Rivi 21 koskee ainoastaan sellaisten kasvien viljelyyn käytettävää kesantoa, joita voidaan käyttää muuhun kuin elintarviketuotantoon ja joista ei makseta korvausta komission asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti (esim. sokerijuurikas, maa-artistokka, juurisikuri).

